

Warderdijsloop

Op deze frisse 5 december waren de meeuwen aanvankelijk van plan hun vleugels in Castricum uit te slaan bij een mooie bos- en strandloop. Helaas gooide de vliegende Corona roet in het eten en werd de wedstrijd afgelast. En dus moest er allerijl geïmproviseerd worden met een exclusief voor meeuwen georganiseerde krachtmeting langs de Warderdijk, de start naast fort Edam. De start was al om half 10 's morgens, dus uitslapen was er nauwelijks bij. Wim Brommersma en Reinier Stijvers werden nog 15 minuten voor de start inlopend gesignaleerd op het Oorgat ruim een kilometer van de startlijn. Iedereen wist de start gelukkig tijdig te bereiken. Theo Mossel legde voor de daadwerkelijke start nog even aan alle meeuwen uit hoe er gestart zou worden. Omdat er geen tijdsklok en startpistool was, zou Tini Zwarthoed van 3 naar 1 aftellen en dan start roepen. Tot verbazing van iedereen deed Tini het anders: 'klaar voor de start. Start'. Zonder aftellen. Met enige aarzeling kwam het hele peloton lachend in beweging. De sfeer was goed, en is altijd goed bij de meeuwen. De wedstrijd was uitgestippeld over 8 km, met na 4 km een keerpunt gemarkeerd door een Simone de Vries (de vrouw van Theo) in een geel hesje. Onze huisfotograaf Jan Vlak was ook weer van de partij om de sfeer vooraf in beeld te brengen, alsmede alle opgeluchte, vermoeide, bezweette en blij gezichten bij de finish. De wedstrijd zelf dan. Joost Zaunbrecher liep eenzaam en alleen in een stevig tempo naar de winst. Officiële tijdwaarneming was er niet zoals gezegd, maar de snelste tijd was volgens het Garmin horloge 28:24. Tussen de meeuwen liepen her en der enkele recreanten, en een van die recreanten (Nico Zwarthoed) wist niet ver achter Joost te finishen. Eerstvolgende meeuw was Jeroen Lautenschütz, die na enkele voor hem tegenvallende resultaten bij de diverse crossen zich uitstekend revancheerde met een 2^e plaats, waarbij lange recreant Jan Bond als mobiel windscherm fungeerde voor de laatste 4 km waar toch een aardig tegenwindje stond. Johan Smit (blessure bij een baantraining) en Henry Kwakman waren afwezig, en Simon Kroon had z'n dag niet helemaal. Hierdoor kon Robin Kras als derde meeuw de meet passeren, voor Simon. Vervolgens was er sluwe vos Iwan Lautenschütz, die na 7 km uit de wind te hebben gezeten bij Arno van Ballegooij hem de hielen liet zien. Robin vroeg na afloop nog even aan Arno hoe het kopje koffie smaakte onderweg. Verderop in de klassering was er Piet Mossel die alle zeilen en sprints moest bijzetten om Simon Hansen achter zich te houden. Maar de tank zet je niet zomaar even opzij. Simon kwam er niet meer voorbij. Zoon Rob (recreant) was Simon ook al te snel af, en eindigde vlak voor de kemphanen Iwan en Arno. De strijd bij de dames is zoals elke wedstrijd zeer spannend. Petra Lautenschütz-Vink gaat werkelijk tot het gaatje om de andere rappe dames achter zich te houden. Na een paar minuten uithijgen ging het gelukkig wel weer goed. Sandra Butter pakte de 2^e plek bij de vrouwen, voor Gina van Riesen die op de goede weg terug is na de vervelende verzwikking tijdens de parkcross in Hoorn ruim een maand geleden. Een totaal bezweette en ontgoochelde Carlo Jonk kwam ergens daarachter over de meet. 'het ging niet meer, ben te snel gestart', was zijn korte statement. De meeuwencompetitie is niet zo simpel als het lijkt, elke wedstrijd moet je er staan. Dat het nog best gevaarlijk kan zijn een wedstrijd op een openbare weg te organiseren zonder die weg af te zetten ervoer Henk Overeem. Achtervolgster Natasja Steur riep de longen uit haar lijf om hem te waarschuwen, maar Henk hoorde niet dat er een auto met rasse schreden aan kwam. Gelukkig liep het met een sisser af, noch Henk noch de auto liepen kleerscheuren op. En dan is er nog Louis Lautenschütz, die het helemaal bont maakte. Hij heeft 8 kilometer achter Willeke Kwakman aan gelopen, lekker uit de wind, om haar de laatste 100 meter nog even eruit te sprinten. Wat een boef. En zo kwam iedereen moe en voldaan over de streep, waar het napraten zalvend werkte. Een ieder heeft zijn of haar eigen verhaal, en geen wedstrijd verloopt hetzelfde. Met humor en respect voor elkaar zijn de meeuwen een warm bad voor een ieder die het hardlopen (al dan niet op gevorderde leeftijd) in competitief verband wil oppakken. Volgende week is er de St. Georgecross, een weilandloop in Spierdijk. Jazeker, weer een blubberige wedstrijd. Deze meeuw was erg blij met een verharde ondergrond langs de Warderdijk dit keer. Tot volgende week!

Joost Zaunbrecher